

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

03 березня 2026 року

Слідчий в ОВС 4 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління СБ України капітан юстиції Марченко Антон Ігорович, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесені 02.04.2022 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12022170430000212, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 2, 36, 40, 42, 276-278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Кувалдіна Сергія Геннадійовича, 26.06.1967 року народження, уродженця м. Омськ рсфсрр, зареєстрований та проживає за адресою: російська федерація, м. Енгельс, вул. 148 Чернігівської дивізії, 23, 12, громадянина російської федерації, військовослужбовця збройних сил російської федерації, колишнього першого заступника командувача-начальника штабу дальньої авіації військово-повітряних сил повітряно-космічних сил збройних сил російської федерації, який на даний час займає посаду командувача дальньої авіації військово-повітряних сил повітряно-космічних сил збройних сил російської федерації, генерал-майора,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого

- **ч. 2 ст. 438** КК України, тобто у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, відданні наказу про вчинення таких дій, поєднаних з умисним вбивством (в редакції Закону від 05.04.2001 № 2341-III).

**Фактичні обставини кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Кувалдін С.Г.:**

1. З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією російської федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення збройних сил рф, інших збройних формувань рф та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

2. Статтею 25 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 (далі – Положення), забороняється будь-яким способом атакувати чи бомбардувати незахищені міста, селища, житлові будинки чи споруди.

У статті 53 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі - Конвенції) зазначено, що будь-яке знищення окупаційною державою рухомого чи нерухомого майна, що є індивідуальною або колективною власністю приватних осіб чи держави, або інших громадських установ чи соціальних або кооперативних організацій забороняється, за винятком випадків, коли це є необхідним для проведення воєнних операцій.

Відповідно до статті 48 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 (далі – Додатковий протокол I), для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнних об'єктів.

Згідно зі статтею I Додаткового протоколу I, високі Договірні Сторони зобов'язуються додержуватися цього Протоколу та забезпечувати його додержання за будь-яких обставин.

Відповідно до ст. 12 (1) Додаткового протоколу I, медичні формування в будь-який час користуються повагою й захистом і не можуть бути об'єктом нападу.

Нормами 9, 10 та 30 Звичаєвих норм міжнародного гуманітарного права визначено, що цивільними об'єктами є всі ті об'єкти, які не належать до військових цілей. Цивільні об'єкти перебувають під захистом від нападів. Забороняються напади, спрямовані проти медичного персоналу та об'єктів, які у відповідності з міжнародним правом використовують розпізнавальні емблеми, що передбачені Женевськими конвенціями.

Відповідно до статті 51 (1) Додаткового протоколу I, цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями.

Згідно положень статті 51 (2) Додаткового протоколу I та статті 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи погрози насильством, які мають головною метою тероризувати цивільне населення як і сам терор цивільного населення.

Згідно статті 52 (1) Додаткового протоколу I, цивільні об'єкти не повинні бути об'єктом нападу або репресалій. Цивільними об'єктами є всі ті об'єкти, які не є воєнними об'єктами, як вони визначені в пункті 2.

Відповідно до пункту 2 цієї статті Додаткового протоколу I, напади повинні суворо обмежуватися воєнними об'єктами. Що стосується об'єктів, то воєнні об'єкти обмежуються тими об'єктами, які через свій характер, розміщення, призначення або використання вносять ефективний вклад у воєнні дії і повне або часткове руйнування, захоплення чи нейтралізація яких за існуючих у даний момент обставин дає явну воєнну перевагу.

У разі сумніву в тому, чи не використовується об'єкт, який звичайно призначений для цивільних цілей, наприклад, місце відправлення культу, житловий будинок чи інші житлові будови або школа, для ефективної підтримки воєнних дій, передбачається, що такий об'єкт використовується в цивільних цілях.

Відповідно до статті 56 (3) Додаткового протоколу I, у всіх випадках цивільне населення й окремі цивільні особи продовжують користуватися правом на повний захист, що надається їм міжнародним правом, включаючи захист шляхом вжиття застережних заходів, передбачених у статті 57.

Стаття 57 (1) Додаткового протоколу I зазначає, що при проведенні воєнних операцій повинна постійно виявлятися турбота про те, щоб оберігати цивільне населення, цивільних осіб і цивільні об'єкти.

Згідно пункту 2 указаної статті, щодо нападів вживаються такі запобіжні заходи:

а) ті, хто планує напад або приймає рішення про його здійснення:

а.1) роблять все практично можливе, щоб пересвідчитися в тому, що об'єкти нападу не є ні цивільними особами, ні цивільними об'єктами й не підлягають особливому захисту, а є воєнними об'єктами у значенні пункті 2 статті 52, і що згідно з положенням цього Протоколу напад на них не заборонено;

а.2) вживають усіх практично можливих запобіжних заходів при виборі засобів і методів нападу з тим, щоб уникнути випадкових втрат життя серед

цивільного населення, поранення цивільних осіб і випадкової шкоди цивільним об'єктам і, в усякому випадку, звести їх до мінімуму;

а.3) утримуються від прийняття рішень про здійснення будь-якого нападу, який, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається одержати;

б) напад відміняється або зупиняється, якщо стає очевидним, що об'єкт не є воєнним, що він підлягає особливому захисту, або що напад, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається отримати;

с) робиться ефективно завчасне попередження про напади, які можуть торкнутися цивільного населення, за винятком тих випадків, коли обставини цього не дозволяють.

У статті 85 (2) Додаткового протоколу I зазначається, що серйозними порушеннями цього Протоколу, є дії, якщо вони вчиняються проти хворих або проти медичного персоналу, медичних формувань чи санітарно-транспортних засобів, що перебувають під контролем супротивної сторони й користуються захистом цього Протоколу.

Статтею 23 (g) IV Гаазької Конвенції від 18.10.1907 про закони і звичаї війни на суходолі та додатку до неї: Положення про закони і звичаї війни на суходолі (далі – IV Гаазької Конвенції), крім заборон, передбачених спеціальними конвенціями, особливо забороняється знищувати або захоплювати власність ворога, крім випадків, коли таке знищення або захоплення настійно вимагається військовою необхідністю.

Відповідно до статей 8(2)(b)(ii) та 8(2)(b)(iv) Римського статуту, воєнними злочинами кваліфікується:

- умисне спрямування нападів на цивільні об'єкти, тобто об'єкти, що не є військовими цілями;

- заподіяння надмірної випадкової шкоди цивільному населенню або пошкодження цивільних об'єктів.

Окрім того, згідно статті 7(1)(k) Римського статуту, інші нелюдські діяння подібного характеру, що умисно заподіюють сильних страждань чи тяжких тілесних ушкоджень або серйозної шкоди психічному чи фізичному здоров'ю, кваліфікуються як злочини проти людяності.

3. Національна дитяча спеціалізована лікарня Міністерства охорони здоров'я України «Охматдит» (далі за текстом – НДСЛ «Охматдит»), яка розташована у місті Києві по вулиці В'ячеслава Чорновола, 28/1 є найбільшим в Україні багатопрофільним діагностично-лікувальним закладом на 720 ліжок, який надає спеціалізовану висококваліфіковану медичну допомогу дитячому населенню України, зокрема виконуються реконструктивно-пластичні операції, пересадка кісткового мозку, хірургічна корекція складних вроджених вад розвитку у новонароджених дітей, онконейрохірургія, діагностика та лікування рідкісних спадкових та генетичних захворювань у дітей та інші тяжких захворювань у дітей,

Указана лікарня за своїм призначенням не відноситься до об'єктів військового характеру або об'єктів подвійного призначення, оскільки вона не використовується у військових цілях, не вносить ефективний вклад у воєнні дії.

4. Вживаючи заходи з відсічі збройної агресії рф, у період з 24.02.2022 і упродовж 2022 - 2023 років Силами оборони України проводилися успішні контрнаступальні дії, що дозволило звільнити з-під окупації з рф території Київської, Сумської, Чернігівської, Харківської, Миколаївської областей та окремих районів Запорізької, Херсонської, Донецької та Луганської областей.

Розуміючи, що першопочатковий план у стислі терміни захопити і окупувати територію України не реалізовано, а Сили оборони України своїми контрнаступальними діями продовжують витіснити збройні сили рф з окупованих територій України, політичне і військово керівництво рф, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб між собою, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості осіб, створення непридатних умов для існування цивільного населення України, бажаючи настання таких наслідків, у невстановлений досудовим слідством час розробило план спрямований на тероризування цивільного населення України, шляхом нанесення збройними силами рф, у тому числі дальньою авіацією, систематичних ракетних ударів по містам і іншим населеним пунктам всієї території України, які завдають значних руйнувань та спричиняють загибель людей, а також завдання ударів по об'єктам цивільної критичної інфраструктури необхідних для виживання мирних мешканців, з метою залякати цивільне населення України, припинити роботу промислових підприємств, створити умови для постійної напруги у суспільстві, переслідуючи у такий спосіб за мету вимусити керівництво України піти на вигідні для рф територіальні та політичні поступки.

У період з 21.07.2020 по 22.07.2024 військовослужбовець з рф генерал-майор Кувалдін Сергій Геннадійович проходив військову службу на посаді першого заступника командувача - начальника штабу дальньої авіації Військово-повітряних сил Повітряно-космічних сил зс рф (далі - дальня авіація зс рф).

Дальня авіація являється засобом верховного головнокомандувача зс рф, на яку покладено вирішення стратегічних (оперативно-стратегічних) і оперативних задач на театрах воєнних дій (стратегічних напрямках).

Штаб дальньої авіації зс рф – є органом військового управління, який здійснює: планування застосування підпорядкованих сил; організацію управління авіаційними з'єднаннями та військовими частинами; координацію взаємодії з іншими видами і родами військ; контроль бойової готовності та виконання поставлених завдань.

Керівництво штабом дальньої авіації здійснює начальник штабу дальньої авіації зс рф, він організовує роботу штабу, координує діяльність його структурних підрозділів та забезпечує виконання рішень командувача дальньої авіації у складі повітряно-космічні сили зс рф. Загальне керівництво дальньою авіацією здійснює командувач дальньої авіації зс рф, якому начальник штабу підпорядковується і через якого реалізуються управлінські рішення.

Начальник штабу дальньої авіації зс рф відповідає за: організацію роботи штабу та керівництво його структурними підрозділами; оперативне планування застосування сил дальньої авіації; забезпечення безперервного та стійкого

управління підпорядкованими з'єднаннями і військовими частинами; підтримання встановленого рівня бойової та мобілізаційної готовності; організацію та контроль бойової підготовки; координацію взаємодії з іншими органами військового управління; підготовку доповідей і пропозицій командувачу дальньої авіації; контроль виконання наказів і розпоряджень вищого командування.

Для реалізації вищевказаного злочинного умислу вище політичне і військове керівництво рф, разом з командувачем дальньої авіації зс рф генерал-лейтенантом Кобилашем С.І. (досудове розслідування відносно якого здійснюється в іншому кримінальному провадженні), у невставлений досудовим розслідуванням час, залучили Кувалдіна С.Г., якому співучасники визначили роль в реалізації спільного плану на припинення функціонування об'єктів цивільної критичної інфраструктури та промисловості, тероризування цивільного населення України, а останній погодився її виконувати.

Зокрема, вищевказаними співучасниками злочину на Кувалдіна С.Г., у зв'язку із займаною ним посадою начальника штабу дальньої авіації за рф покладалися завдання щодо забезпечення підпорядкованими йому силами і засобами дальньої авіації зс рф виконання їхніх наказів і розпоряджень з нанесення систематичних і масштабних ракетних ударів по визначених цивільних об'єктах, розміщених у населених пунктах на всій території України, зокрема житловим будинкам, торгівельним центрам, рекреаційним об'єктам, цивільним об'єктам критичної інфраструктури та іншим об'єктам, що необхідні для виживання цивільного населення.

При цьому, для виконання відведеної ролі в реалізації вищевказаного спільного злочинного плану, Кувалдін С.Г. одержував від невстановлених на цей час осіб із числа військового командування рф і командувача дальньої авіації зс рф Кобилаша С.І. оперативні директиви щодо застосування підпорядкованих йому підрозділів дальньої авіації, з використанням ракетноносців-бомбардувальників Ту-22МЗ, Ту-95МС, для нанесення ударів крилатими ракетами Х-22, Х-32, Х-101/102, Х-555 по визначених у цих бойових документах конкретним об'єктам, з визначеними координатами місць їх розташування, зокрема цивільній інфраструктурі на всій території України.

Виконуючи одержані від військового командування рф і командувача дальньої авіації зс рф Кобилаша С.І. оперативні директиви, у період часу з травня 2022 року – по липень 2024 року реалізуючи свої повноваження шляхом відання відповідних наказів і розпоряджень підпорядкованим йому підрозділам штабу, авіаційним частинам і з'єднанням, а також координації і контролю їх дій, забезпечував організацію нанесення з використанням ракетноносців-бомбардувальників по визначених у цих бойових документах конкретним цивільним об'єктам розміщених у населених пунктах на всій території України, з визначеними координатними місць їх розташування, зокрема житловим будинкам, торгівельним центрам, рекреаційним об'єктам, цивільним об'єктам критичної інфраструктури, які необхідні для виживання цивільного населення.

Вчинені у період травня 2022 року – липня 2024 року Кувалдіним С.Г. та його співучасниками вищевказані протиправні дії, які розслідуються в інших кримінальних провадженнях, призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня

тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Продовжуючи виконувати відведену роль у реалізації вищевказаного спільного плану, спрямованого на тероризування цивільного населення України, Кувалдін С.Г., у невстановлений досудовим слідством час, але не пізніше 08.07.2024, одержав від командувача дальньої авіації зс рф Кобилаша С.І. оперативну директиву вищого командування рф на підготовку та здійснення підпорядкованими йому підрозділами дальньої авіації чергового широкомасштабного удару крилатими ракетами по визначених у цих бойових документах конкретних об'єктах, зокрема по об'єктах цивільної та критичної інфраструктури на території України, з визначеними координатами їх розташування.

Забезпечуючи виконання указаної оперативної директиви на здійснення ракетної атаки з повітряного простору по визначених об'єктах цивільної інфраструктури на території України, перший заступник командувача-начальник штабу дальньої авіації зс рф генерал-майор Кувалдін С.Г., будучи представником влади, тобто особою, яка уповноважена вирішувати питання воєнного планування і управління щодо застосування підпорядкованих йому з'єднань і частин дальньої авіації та підлеглих військовослужбовців, виконуючи спільний злочинний план спрямований на тероризування цивільного населення України, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з невстановленими особами із числа військового командування рф, достовірно усвідомлюючи, що визначені вищим командуванням рф цивільні об'єкти критичної інфраструктури на території України, по яким заплановано здійснення нападу, серед яких лікарня НДСЛ «Охматдит», не відносяться до об'єктів військового характеру або об'єктів подвійного призначення, оскільки вони не використовуються у військових цілях і не вносять ефективний вклад у воєнні дії, розуміючи, що нанесені ракетні удари по указаних об'єктах призведуть до тяжких наслідків у вигляді загибелі і поранення невизначеного числа цивільних осіб, а зруйнована життєво-важлива цивільна інфраструктура створить непридатні умови для існування цивільного населення України, бажаючи настання таких наслідків, в порушення вимог статті 53 Конвенції, статей 1, 12 (1), 48, 51 (1), 51 (2), 52 (1), 52 (2), 56 (3), 57 (1), 57 (2), 85 (2) Додаткового протоколу I, статті 25 Положення, статті 23 (g) IV Гаазької Конвенції, перебуваючи у період з червня і до 08.07.2024 року у м.москва, рф та інших невстановлених досудовим розслідуванням місцях на території рф, шляхом відання відповідних наказів і розпоряджень підпорядкованим йому невстановленим на цей час військовослужбовцям штабу, а також підпорядкованим йому командирам і начальникам підрозділів дальньої авіації зс рф забезпечив: розроблення і затвердження замислу та рішення на здійснення зазначеної ракетної атаки, а також графік підготовки і здійснення нанесення масованого ракетного удару; визначив потреби в ракетах по задачам бойових дій; погодив зазначені бойові документи з командувачем дальньої авіації зс рф та вищим військовим командуванням рф.

08.07.2024 у період з щонайменше з 09.00 години до 14.00 години Кувалдін С.Г. координуючи через військовослужбовців підпорядкованого йому штабу дальньої авіації зс рф дії підрозділів дальньої авіації зс рф під час здійснення ними з використанням ракетноносців-бомбардувальників ракетної атаки по

населеним пунктам на всій території України, у томі числі місту Києву, приблизно о 10 годині 45 хвилин того ж дня, забезпечив нанесення ракетноосцем-бомбардувальником Ту-95МС з невстановленим на цей час бортовим номером, з повітряного простору у районі Волгоградської області РФ одного удару крилатою ракетою класу повітря-земля типу Х-101 по приміщенню Національної дитячої спеціалізованої лікарні Міністерства охорони здоров'я України «Охматдит» у місті Києві по вулиці В'ячеслава Чорновола, 28/1, у якому перебувала велика кількість медичного персоналу і цивільного населення, у тому числі діти.

Зазначені протиправні дії Кувалдіна С.Г. та інших вищевказаних співвиконавців вчиненого цього воєнного злочину, що виразилося в умисному і цілеспрямованому нанесенні ракетного удару по лікарні - НДСЛ «Охматдит», призвели до загибелі 2 цивільних осіб, з них 1 медичний працівник, отримання тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості 34 цивільних осіб, з яких 9 дітей, а також пошкодження та знищення прилеглих об'єктів цивільної інфраструктури, інших приміщень вказаного медичного закладу, яке є надзвичайно необхідним для лікування дітей з тяжкими хворобами, а також руйнування рухомого майна фізичних і юридичних осіб.

Таким чином, Кувалдін С.Г. обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, відданні наказу про вчинення таких дій, поєднаних з умисним вбивством, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України (в редакції Закону від 05.04.2001 № 2341-III).

Слідчий в ОВС 4 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
капітан юстиції

Антон МАРЧЕНКО

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор третього відділу
першого управління процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Офісу Генерального прокурора

Дмитро ПОНОМАРЬОВ

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» год. «__» хв. «__» _____ 2026 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» год. «__» хв. «__» _____ 2026 року

Захисник: _____

Письмове повідомлення про підозру вручив:
Слідчий в ОВС 4 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
капітан юстиції

Антон МАРЧЕНКО

СЛУЖБА БЕЗОПАСНОСТИ УКРАИНЫ

Главное следственное управление

ул. Владимирская, 33, г. Киев, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄГРПОУ 00034074

УВЕДОМЛЕНИЕ о подозрении

г. Киев

03 марта 2026 года

Следователь по ОВД 4 отдела 3 управления досудебного расследования Главного следственного управления СБ Украины капитан юстиции Марченко Антон Игоревич, рассмотрев материалы досудебного расследования, сведения о котором внесены 02.04.2022 в Единый реестр досудебных расследований под № 12022170430000212, и установив наличие достаточных доказательств для подозрения лица в совершении уголовных правонарушений, в соответствии со ст. ст. 2, 36, 40, 42, 276-278 УПК Украины, -

СООБЩИЛ:

Кувалдина Сергея Геннадьевича, 26.06.1967 года рождения, уроженца г. Омск рсфср, зарегистрированного и проживающего по адресу: российская федерация, г. Энгельс, ул. 148 Черниговской дивизии, 23, 12, гражданина российской федерации, военнослужащего вооруженных сил российской федерации, бывшего первого заместителя командующего-начальника штаба дальней авиации военно-воздушных сил воздушно-космических сил вооруженных сил российской федерации, который на данный момент обнимает должность командующего дальней авиации военно-воздушных сил воздушно-космических сил вооруженных сил российской федерации, генерал-майора,

о подозрении в совершении уголовного преступления, предусмотренного

- **ч. 2 ст. 438** УК Украины, то есть в нарушении законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, отдаче приказа о

Переклад виконано правильно
Переклав Григор В.В.

Перевод выполнен правильно
Перевел Григор В.В.

совершении таких действий, соединенных с умышленным убийством (в редакции Закона от 05.04.2001 № 2341-III).

**Фактические обстоятельства уголовного правонарушения,
в совершении которого подозревается Кувалдин С.Г.:**

1. С февраля 2014 года по настоящее время продолжается международный вооруженный конфликт, вызванный вооруженной агрессией российской федерации против Украины и оккупацией части территории Украины. В ходе указанного международного вооруженного конфликта 24 февраля 2022 года президент рф объявил о начале так называемой специальной военной операции, которая заключалась в осуществлении полномасштабного вторжения вооруженных сил рф, других вооруженных формирований рф и подконтрольных им группировок нерегулярных вооруженных формирований на территорию Украины.

Факт полномасштабного вооруженного вторжения на территорию Украины не скрывался властями рф, а также установлен решениями международных организаций, в частности резолюцией Генеральной Ассамблеи ООН ES-11/1 от 02.03.2022 «Об агрессии против Украины», п. п. 1, 3 Заключения 300(2022) Парламентской Ассамблеи Совета Европы «Последствия агрессии российской федерации против Украины», п. п. 17, 18 приказа Международного Суда ООН от 16.03.2022 по ходатайству о принятии временных мер по делу «Обвинение в геноциде в соответствии с Конвенцией о предупреждении преступления геноцида и наказания за него (Украина против рф и др.)».

В соответствии со ст. 2, общей для Женевских конвенций о защите жертв войны 1949 года, эта конвенция, как и другие акты законов и обычаев войны (международного гуманитарного права), применяется ко всем случаям объявленной войны или любого другого вооруженного конфликта, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договаривающимися Сторонами, даже если одна из них не признает состояния войны, в том числе ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой Договаривающейся Стороны, даже если эта оккупация не встречает никакого вооруженного сопротивления.

2. Статьей 25 Положения о законах и обычаях войны на суше, которое является приложением к IV Конвенции о законах и обычаях войны на суше от 18.10.1907 (далее – Положение), запрещается любым способом атаковать или бомбардировать незащищенные города, поселки, жилые дома или сооружения.

В статье 53 Женевской Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12.08.1949 (далее – Конвенции) указано, что любое уничтожение оккупационным государством движимого или недвижимого имущества, являющегося индивидуальной или коллективной собственностью частных лиц или государства, или других общественных учреждений или социальных или кооперативных организаций, запрещается, за исключением случаев, когда это необходимо для проведения военных операций.

В соответствии со статьей 48 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12.08.1949, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), от 08.06.1977 (далее - Дополнительный протокол I), для обеспечения уважения и защиты гражданского населения и гражданских объектов стороны, находящиеся в конфликте, должны всегда различать гражданское население и комбатантов, а также гражданские и военные объекты и соответственно направлять свои действия только против военных объектов.

Согласно статье 1 Дополнительного протокола I, высокие Договаривающиеся Стороны обязуются соблюдать настоящий Протокол и обеспечивать его соблюдение при любых обстоятельствах.

В соответствии со ст. 12 (1) Дополнительного протокола I, медицинские формирования в любое время пользуются уважением и защитой и не могут быть объектом нападения.

Нормами 9, 10 и 30 Обычных норм международного гуманитарного права определено, что гражданскими объектами являются все те объекты, которые не относятся к военным целям. Гражданские объекты находятся под защитой от нападений. Запрещаются нападения, направленные против медицинского персонала и объектов, которые в соответствии с международным правом используют опознавательные эмблемы, предусмотренные Женевскими конвенциями.

В соответствии со статьей 51 (1) Дополнительного протокола I, гражданское население и отдельные гражданские лица пользуются общей защитой от опасностей, возникающих в связи с военными операциями.

Согласно положениям статьи 51 (2) Дополнительного протокола I и статьи 33 Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12.08.1949, гражданское население как таковое, а также отдельные гражданские лица не должны быть объектом нападений. Запрещены акты насилия или угрозы насилием, имеющие главной целью терроризировать гражданское население, как и сам террор гражданского населения.

Согласно статье 52 (1) Дополнительного протокола I, гражданские объекты не должны быть объектом нападения или репрессалий. Гражданскими объектами являются все те объекты, которые не являются военными объектами, как они определены в пункте 2.

В соответствии с пунктом 2 этой статьи Дополнительного протокола I, нападения должны строго ограничиваться военными объектами. Что касается объектов, то военные объекты ограничиваются теми объектами, которые в силу своего характера, размещения, назначения или использования вносят эффективный вклад в военные действия и полное или частичное разрушение, захват или нейтрализация которых при существующих в данный момент обстоятельствах дает явное военное преимущество.

В случае сомнения в том, используется ли объект, обычно предназначенный для гражданских целей, например, место отправления культа, жилой дом или другие жилые постройки или школа, для эффективной поддержки военных действий, предполагается, что такой объект используется в гражданских целях.

В соответствии со статьей 56 (3) Дополнительного протокола I, во всех случаях гражданское население и отдельные гражданские лица продолжают пользоваться правом на полную защиту, предоставляемую им международным правом, включая защиту путем принятия мер предосторожности, предусмотренных в статье 57.

Статья 57 (1) Дополнительного протокола I указывает, что при проведении военных операций должна постоянно проявляться забота о том, чтобы оберегать гражданское население, гражданских лиц и гражданские объекты ().

Согласно пункту 2 указанной статьи, в отношении нападений принимаются следующие меры предосторожности:

а) те, кто планирует нападение или принимает решение о его осуществлении:

а.1) делают все практически возможное, чтобы убедиться в том, что объекты нападения не являются ни гражданскими лицами, ни гражданскими объектами и не подлежат особой защите, а являются военными объектами в значении пункта 2 статьи 52, и что согласно положению настоящего Протокола нападение на них не запрещено;

а.2) принимают все практически возможные меры предосторожности при выборе средств и методов нападения с тем, чтобы избежать случайных потерь жизни среди гражданского населения, ранения гражданских лиц и случайного ущерба гражданским объектам и, в любом случае, свести их к минимуму;

а.3) воздерживаются от принятия решений об осуществлении любого нападения, которое, как можно ожидать, вызовет случайные потери жизни среди гражданского населения, ранения гражданских лиц и нанесет случайный ущерб гражданским объектам или и то и другое вместе, что было бы чрезмерным по отношению к конкретному и прямому военному преимуществу, которое предполагается получить;

б) нападение отменяется или прекращается, если становится очевидным, что объект не является военным, что он подлежит особой защите, или что нападение, как можно ожидать, вызовет случайные потери жизни среди гражданского населения, ранения гражданских лиц и нанесет случайный ущерб гражданским объектам или и то, и другое вместе, что было бы чрезмерным по отношению к конкретному и прямому военному преимуществу, которое предполагается получить;

с) делается эффективное заблаговременное предупреждение о нападениях, которые могут затронуть гражданское население, за исключением тех случаев, когда обстоятельства этого не позволяют.

В статье 85 (2) Дополнительного протокола I отмечается, что серьезными нарушениями этого Протокола являются действия, если они совершаются против больных или против медицинского персонала, медицинских формирований или санитарно-транспортных средств, находящихся под контролем противной стороны и пользующихся защитой этого Протокола.

Статьей 23 (g) IV Гагской Конвенции от 18.10.1907 о законах и обычаях войны на суше и приложении к ней: Положение о законах и обычаях войны на суше (далее – IV Гагской Конвенции), кроме запретов, предусмотренных

специальными конвенциями, особенно запрещается уничтожать или захватывать собственность врага, кроме случаев, когда такое уничтожение или захват настоятельно требуется военной необходимостью.

В соответствии со статьями 8(2)(b)(ii) и 8(2)(b)(iv) Римского статута, военными преступлениями квалифицируются:

- умышленное направление нападений на гражданские объекты, то есть объекты, не являющиеся военными целями;
- причинение чрезмерного случайного ущерба гражданскому населению или повреждение гражданских объектов.

Кроме того, согласно статье 7(1)(k) Римского статута, другие бесчеловечные деяния подобного характера, умышленно причиняющие сильные страдания или тяжкие телесные повреждения или серьезный вред психическому или физическому здоровью, квалифицируются как преступления против человечности.

3. Национальная детская специализированная больница Министерства здравоохранения Украины «Охматдет» (далее по тексту – НДСБ «Охматдет»), расположенная в городе Киеве по улице Вячеслава Чорновола, 28/1, является крупнейшим в Украине многопрофильным диагностически-лечебным учреждением на 720 коек, которое оказывает специализированную высококвалифицированную медицинскую помощь детскому населению Украины, в частности, выполняются реконструктивно-пластические операции, пересадка костного мозга, хирургическая коррекция сложных врожденных пороков развития у новорожденных детей, онконейрохирургия, диагностика и лечение редких наследственных и генетических заболеваний у детей и других тяжелых заболеваний у детей.

Указанная больница по своему назначению не относится к объектам военного характера или объектам двойного назначения, поскольку она не используется в военных целях, не вносит эффективный вклад в военные действия.

4. Принимая меры по отражению вооруженной агрессии РФ, в период с 24.02.2022 и в течение 2022 - 2023 годов Силами обороны Украины проводились успешные контрнаступательные действия, что позволило освободить из-под оккупации ВС РФ территории Киевской, Сумской, Черниговской, Харьковской, Николаевской областей и отдельных районов Запорожской, Херсонской, Донецкой и Луганской областей.

Понимая, что первоначальный план в сжатые сроки захватить и оккупировать территорию Украины не реализован, а Силы обороны Украины своими контрнаступательными действиями продолжают вытеснять вооруженные силы РФ с оккупированных территорий Украины, политическое и военное руководство РФ, действуя умышленно, по предварительному сговору группой лиц между собой, осознавая тяжелые последствия в виде гибели и ранения большого количества лиц, создания непригодных условий для существования гражданского населения Украины, желая наступления таких последствий, в неустановленное досудебным следствием время разработало план, направленный на терроризирование гражданского населения Украины,

путем нанесения вооруженными силами рф, в том числе дальнею авиацией, систематических ракетных ударов по городам и другим населенным пунктам всей территории Украины, которые наносят значительные разрушения и приводят к гибели людей, а также нанесения ударов по объектам гражданской критической инфраструктуры, необходимым для выживания мирных жителей, с целью запугать гражданское население Украины, прекратить работу промышленных предприятий, создать условия для постоянного напряжения в обществе, преследуя таким образом цель вынудить руководство Украины пойти на выгодные для рф территориальные и политические уступки.

В период с 21.07.2020 по 22.07.2024 военнослужащий вс рф генерал-майор Кувалдин Сергей Геннадьевич проходил военную службу в должности первого заместителя командующего - начальника штаба дальней авиации военно-воздушных сил воздушно-космических сил вс рф (далее - дальняя авиация вс рф).

Дальняя авиация является средством верховного главнокомандующего вс рф, на которое возложено решение стратегических (оперативно-стратегических) и оперативных задач на театрах военных действий (стратегических направлениях).

Штаб дальней авиации вс рф – является органом военного управления, который осуществляет: планирование применения подчиненных сил; организацию управления авиационными соединениями и воинскими частями; координацию взаимодействия с другими видами и родами войск; контроль боевой готовности и выполнения поставленных задач.

Руководство штабом дальней авиации осуществляет начальник штаба дальней авиации вс рф, он организует работу штаба, координирует деятельность его структурных подразделений и обеспечивает выполнение решений командующего дальней авиацией в составе воздушно-космических сил вс рф. Общее руководство дальнею авиацией осуществляет командующий дальнею авиацией вс рф, которому начальник штаба подчиняется и через которого реализуются управленческие решения.

Начальник штаба дальней авиации вс рф отвечает за: организацию работы штаба и руководство его структурными подразделениями; оперативное планирование применения сил дальней авиации; обеспечение непрерывного и устойчивого у управления подчиненными соединениями и воинскими частями; поддержание установленного уровня боевой и мобилизационной готовности; организацию и контроль боевой подготовки; координацию взаимодействия с другими органами военного управления; подготовку докладов и предложений командующему дальней авиации; контроль выполнения приказов и распоряжений высшего командования.

Для реализации вышеуказанного преступного умысла высшее политическое и военное руководство рф, вместе с командующим дальней авиацией вс рф генерал-лейтенантом Кобылашем С.И. (досудебное расследование в отношении которого осуществляется в другом уголовном производстве), в неустановленное досудебным расследованием время, привлекли Кувалдина С.Г., которому соучастники определили роль в реализации совместного плана по прекращению

функционирования объектов гражданской критической инфраструктуры и промышленности, терроризированию гражданского населения Украины, а последний согласился ее выполнять.

В частности, вышеуказанными соучастниками преступления на Кувалдина С.Г., в связи с занимаемой им должностью начальника штаба дальней авиации по рф возлагались задачи по обеспечению подчиненными ему силами и средствами дальней авиации вс рф выполнения их приказов и распоряжений по нанесению систематических и масштабных ракетных ударов по определенным гражданским объектам, расположенным в населенных пунктах на всей территории Украины, в частности жилым домам, торговым центрам, рекреационным объектам, гражданским объектам критической инфраструктуры и другим объектам, необходимым для выживания гражданского населения.

При этом, для выполнения отведенной роли в реализации вышеуказанного совместного преступного плана, Кувалдин С.Г. получал от неустановленных на данный момент лиц из числа военного командования рф и командующего дальней авиацией вс рф Кобылаша С.И. оперативные директивы по применению подчиненных ему подразделений дальней авиации, с использованием ракетноносцев-бомбардировщиков Ту-22М3, Ту-95МС, для нанесения ударов крылатыми ракетами Х-22, Х-32, Х- 101/102, Х-555 по определенным в этих боевых документах конкретным объектам, с определенными координатами мест их расположения, в частности гражданской инфраструктуре на всей территории Украины.

Выполняя полученные от военного командования рф и командующего дальней авиации вс рф Кобылаша С.И. оперативные директивы, в период с мая 2022 года по июль 2024 года, реализуя свои полномочия путем издания соответствующих приказов и распоряжений подчиненным ему подразделениям штаба, авиационным частям и соединениям, а также координации и контроля их действий, обеспечивал организацию нанесения с использованием ракетноносцев-бомбардировщиков по определенным в этих боевых документах конкретным гражданским объектам, расположенным в населенных пунктах на всей территории Украины, с определенными координатами мест их расположения, в частности жилым домам, торговым центрам, рекреационным объектам, гражданским объектам критической инфраструктуры, необходимым для выживания гражданского населения.

Совершенные в период с мая 2022 года по июль 2024 года Кувалдиным С.Г. и его соучастниками вышеуказанные противоправные действия, которые расследуются в других уголовных производствах, привели к тяжелым последствиям в виде гибели людей, в том числе детей, получения ими телесных повреждений различной степени тяжести и причинения материального ущерба в виде уничтожения зданий, имущества и инфраструктуры.

Продолжая выполнять отведённую роль в реализации вышеуказанного совместного плана, направленного на терроризирование гражданского населения Украины, Кувалдин С.Г., в неустановленное досудебным следствием время, но не позднее 08.07.2024, получил от командующего дальней авиацией вс рф Кобылаша С.И. оперативную директиву высшего командования рф на

подготовку и осуществление подчиненными ему подразделениями дальней авиации очередного широкомасштабного удара крылатыми ракетами по определенным в этих боевых документах конкретным объектам, в частности по объектам гражданской и критической инфраструктуры на территории Украины, с определенными координатами их расположения.

Обеспечивая выполнение указанной оперативной директивы по осуществлению ракетной атаки из воздушного пространства по определенным объектам гражданской инфраструктуры на территории Украины, первый заместитель командующего-начальник штаба дальней авиации вс рф генерал-майор Кувалдин С.Г., являясь представителем власти, то есть лицом, уполномоченным решать вопросы военного планирования и управления по применению подчиненных ему соединений и частей дальней авиации и подчиненных военнослужащих, выполняя совместный преступный план, направленный на терроризирование гражданского населения Украины, действуя умышленно, по предварительному сговору группой лиц с неустановленными лицами из числа военного командования рф, достоверно осознавая, что определенные высшим командованием рф гражданские объекты критической инфраструктуры на территории Украины, по которым запланировано осуществление нападения, среди которых больница НДСБ «Охматдет», не относятся к объектам военного характера или объектам двойного назначения, поскольку они не используются в военных целях и не вносят эффективный вклад в военные действия, понимая, что нанесенные ракетные удары по указанным объектам приведут к тяжелым последствиям в виде гибели и ранения неопределенного числа гражданских лиц, а разрушенная жизненно важная гражданская инфраструктура создаст непригодные условия для существования гражданского населения Украины, желая наступления таких последствий, в нарушение требований статьи 53 Конвенции, статей 1, 12 (1), 48, 51 (1), 51 (2), 52 (1), 52 (2), 56 (3), 57 (1), 57 (2), 85 (2) Дополнительного протокола I, статьи 25 Положения, статьи 23 (g) IV Гаагской Конвенции, находясь в период с июня и до 08.07.2024 года в г. Москва, рф и других неустановленных досудебным расследованием местах на территории рф, путем издания соответствующих приказов и распоряжений подчиненным ему неустановленным на данный момент военнослужащим штаба, а также подчиненным ему командирам и начальникам подразделений дальней авиации вс рф обеспечил: разработку и утверждение замысла и решения на осуществление указанной ракетной атаки, а также график подготовки и осуществления нанесения массированного ракетного удара; определил потребности в ракетах по задачам боевых действий; согласовал указанные боевые документы с командующим дальней авиации вс рф и высшим военным командованием рф.

08.07.2024 в период с 09.00 до 14.00 часов Кувалдин С.Г., координируя через военнослужащих подчиненного ему штаба дальней авиации вс рф действия подразделений дальней авиации вс рф во время осуществления ими с использованием ракетноносцев-бомбардировщиков ракетной атаки по населенным пунктам на всей территории Украины, в том числе городу Киеву, примерно в 10 часов 45 минут того же дня, обеспечил нанесение ракетноносцем-

бомбардировщиком Ту-95МС с неустановленным на данный момент бортовым номером, из воздушного пространства в районе Волгоградской области РФ одного удара крылатой ракетой класса воздух-земля типа Х-101 по помещению Национальной детской специализированной больницы Министерства здравоохранения Украины «Охматдет» в городе Киеве по улице Вячеслава Чорновола, 28/1, в котором находилось большое количество медицинского персонала и гражданского населения, в том числе дети.

Указанные противоправные действия Кувалдина С.Г. и других вышеуказанных соисполнителей совершенного военного преступления, выразившиеся в умышленном и целенаправленном нанесении ракетного удара по больнице - НДСБ «Охматдет», привели к гибели 2 гражданских лиц, из них 1 медицинский работник, получению телесных повреждений различной степени тяжести 34 гражданских лиц, из которых 9 детей, а также повреждения и уничтожения прилегающих объектов гражданской инфраструктуры, других помещений указанного медицинского учреждения, которое является чрезвычайно необходимым для лечения детей с тяжелыми заболеваниями, а также разрушения движимого имущества физических и юридических лиц.

Таким образом, Кувалдин С.Г. обоснованно подозревается в нарушении законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, отдаче приказа о совершении таких действий, соединенных с умышленным убийством, то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 438 УК Украины (в редакции Закона от 05.04.2001 № 2341-III).

Следователь по ОВД 4 отдела
3 управления досудебного расследования
Главного следственного управления СБ Украины
капитан юстиции

Антон МАРЧЕНКО

«СОГЛАСОВАНО»

Прокурор третьего отдела
первого управления процессуального руководства
и поддержания публичного обвинения
Департамента противодействия преступлениям,
совершенным в условиях вооруженного конфликта
Офиса Генерального прокурора

Дмитрий ПОНОМАРЕВ

Одновременно, в соответствии с требованиями ст. ст. 42, 277 УПК Украины разъяснено, что подозреваемый имеет право:

- 1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают;
- 2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, предусмотренных настоящим Кодексом, а также получить их разъяснение;
- 3) по первому требованию иметь защитника и свидания с ним до первого допроса с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, а также после первого допроса - иметь такие свидания без ограничения их количества и продолжительности; на участие защитника в проведении допроса и других процессуальных действий; на отказ от защитника в любой момент уголовного производства; на получение правовой помощи защитника за счет государства в случаях, предусмотренных настоящим Кодексом и/или законом, регулирующим предоставление бесплатной правовой помощи, в том числе в связи с отсутствием средств на ее оплату;
- 4) не говорить ничего по поводу подозрения против него или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;
- 5) давать объяснения, показания по поводу подозрения, в любой момент отказаться их давать;
- 6) требовать проверки обоснованности задержания;
- 7) в случае задержания или применения меры пресечения в виде содержания под стражей - на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания в соответствии с положениями статьи 213 настоящего Кодекса;
- 8) собирать и представлять следователю, прокурору, следственному судье доказательства;
- 9) участвовать в проведении процессуальных действий;
- 10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;
- 11) применять с соблюдением требований настоящего Кодекса технические средства при проведении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд имеют право запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих охраняемую законом тайну или касающихся интимной жизни лица, о чем выносятся (постановляется) мотивированное постановление (определение);
- 12) заявлять ходатайство о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности в отношении себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и т. п.;
- 13) заявлять отводы;
- 14) знакомиться с материалами досудебного расследования в порядке, предусмотренном статьей 221 настоящего Кодекса, и требовать открытия материалов в соответствии со статьей 290 настоящего Кодекса;
- 15) получать копии процессуальных документов и письменные уведомления;
- 16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следственного судьи в порядке, предусмотренном настоящим Кодексом;
- 17) требовать возмещения ущерба, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке,

определенном законом, а также восстановления репутации, если подозрения не подтвердились;

18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и в случае необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

Подозреваемый, являющийся иностранцем и содержащийся под стражей, имеет право на встречу с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которую ему обязана обеспечить администрация места заключения.

Подозреваемый имеет также другие процессуальные права, предусмотренные настоящим кодексом.

Подозреваемому вручается памятка о его процессуальных правах и обязанностях одновременно с их сообщением лицом, осуществляющим такое сообщение.

Подозреваемый / _____ / _____
«__» час. «__» мин. «__» _____ 2026 года

О подозрении мне сообщено, уведомление о подозрении вручено, права подозреваемого объявлены и разъяснены.

Подозреваемый / _____ / _____
«__» час. «__» мин. «__» _____ 2026 года

Защитник: _____

Письменное уведомление о подозрении вручил:

Следователь по ОВД 4 отдела

3 управления досудебного расследования

**Главного следственного управления СБ Украины
капитан юстиции**

Антон МАРЧЕНКО

Переклад виконано правильно
Переклала AS Ікбал О.О.

Перевод выполнен правильно
Перевела AS Икбал А.А.